

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 12Csp/43/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219200751
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Orlai
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2019:6219200751.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Zoltánom Orlaiom v spore žalobcu TELERVIS PLUS, a. s., IČO: 357 177 69, so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava - Karlova Ves, 841 04, zastúpeného JUDr. Alanom Strelákom, advokátom, so sídlom Plynárska 1, 821 09 Bratislava, proti žalovanej C. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, XXX XX X., zastúpenému Mgr. Otom Salokym, advokátom, so sídlom Hlavná 94, 080 01 Prešov, o zaplatenie 537,00 Eur istiny s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanej sa proti žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 11.04.2019 si žalobca uplatnil voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 537,00 Eur s príslušenstvom. Žalobca sa tiež domáhal náhrady trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia. Žalobca v žalobe uplatnený nárok odôvodnil tým, že dňa 21.11.2016 bola medzi žalobcom a žalovanou ako dlžníkom, uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej bezhotovostný a bezúčelový úver vo výške 1.400,00 Eur za celkový úrok vo výške 32 % z istiny, t.j. 448,- Eur. Zmluvou sa dlžník zaviazal celkovú čiastku vo výške 1.848,- Eur uhradiť v 12 mesačných splátkach vo výške 154,- Eur. Prvá splátka bola splatná 30. deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila svoju povinnosť riadne a včas v zmysle dohodnutého splátkového kalendára, žalobca v Predžalobnej upomienke zo dňa 01.11.2017 upozornil žalovanú na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Následne žalobca v Oznamení o zosplatnení záväzku zo dňa 26.11.2017 písomne oznámil žalovanej, že celá pohľadávka sa stala splatná ku dňu 26.10.2017. Žalovaná ku dňu žaloby uhradila na zmluvu celkovo sumu vo výške 1.311,00 Eur. Dlžná čiastka k dnešnému dňu činí 537,- Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi čiastkou, ktorú sa žalovaná zmluvou zaviazala žalobcovi zaplatiť v celkovej sume 1.848,- Eur a čiastkou vo výške 1.311,- Eur, ktorá bola uhradená žalovanou.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 12Csp/43/2019-22 zo dňa 02.05.2019, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odpor, ktorý odôvodnila tým, že zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 21.11.2016 vyplýva, že úver bol žalovanej poskytnutý za dohodnutý celkový úrok 32 %, pričom išlo o úver na 1 rok. Rovnako je v zmluve uvedené, že odplata za poskytnutie úveru je 32 % z istiny za rok. Takéto dojednanie je v rozpore s § 53 ods. 6 OZ v spojení s § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Podľa štatistických údajov NBS boli priemerné úrokové sadzby bánk pri nových úveroch (spotrebiteľské a ostatné úvery) so začiatkovou fixáciou do 1 roka v novembri 2016, kedy došlo k uzatvoreniu zmluvy, v sadzbe 6,23 % (<<https://www.nbs.sk/>

_img/Documents/STATIST/URSADZ/PUM/0710-01-2016.XLS>), a ročná percentuálna miera nákladov pri spotrebiteľských úveroch bánk v novembri 2016 bola v sadzbe 9,94 % (https://www.nbs.sk/_img/Documents/STATIST/US/urnn_uve_cr.xls). Dohodnutý úrok je neprimeraný a odplata za poskytnutie úveru niekoľkonásobne prevyšuje najvyššiu prípustnú odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že voči žalovanej ide o civilnoprávnu úžeru, zmluva odporuje ustanoveniu § 39a OZ, je teda neplatná. Zmluva uzavretá so žalovanou neobsahuje správne a zrozumiteľne uvedené všetky náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., kde najmä v článku I. je uvedený úrok 32 % a v článku II. zmluvy už úrok zo splátky 24,24 %, pri termíne konečnej splatnosti úveru v článku I. je odkaz na ust. § 9 ods. 2 písm. g) zákona, ktoré ustanovenie v čase uzatvorenia úveru upravovalo celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie. Žalobca nepreukázal doručenie predžalobnej výzvy a oznámenia o zosplatnení úveru žalovanej. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiadala žalovaná žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Súd uznesením č. k. 12Csp/43/2019-37 zo dňa 10.07.2019 platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu, z dôvodu podania vecne odôvodneného odporu proti platobnému rozkazu.

3. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 18.07.2019 poukázal na § 1a, § 1 ods. 4 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk zverejnená ku dňu 21.11.2016 vzťahujúca sa k poskytnutému úveru bola 16,24 %, t.j. jej dvojnásobok bol 32,48 %, ročne. Úver bol poskytnutý za celkový úrok vo výške 32 %, t.j. vo výške nižšej ako je maximálna prípustná výška odplaty. Ďalej žalobca uviedol, že na doručovanie písomností žalovanej využil služby spoločnosti Slovenská pošta, a.s., formou doporučenej zásielky, pričom nevyužil produkt, pri ktorom doručovateľ vráti zasielateľovi doklad o doručení. Žiadne ustanovenie Civilného sporového poriadku alebo zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, či iná právna norma chrániaca spotrebiteľa, neukladá dodávateľovi doručovať listiny doporučene s navrátením potvrdenia k doručení. Už samotné doručovanie doporučene bez navrátenia doručenky je doručovanie nad rámec právnej úpravy.

4. Na pojednávaní konanom dňa 15.10.2019 právny zástupca žalovanej zotrval na svojich doterajších vyjadreniach. Ďalej uviedol, že v danom prípade išlo o úžerný odplatný právny úkon, ktorý je v zmysle § 39a Občianskeho zákonníka neplatný. Keďže došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov ešte v roku 2016, tak po dvoch rokoch od poskytnutia sa tento nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia už premlčal. Úver bol poskytnutý 21. 11. 2016 a žaloba bola podaná na súde dňa 11.04.2019. Žalobca zneužil finančnú závislosť žalovanej. Žalovaná pracovala pre žalobcu ako obchodná zástupkyňa. Keďže neboli robené požadované výkony zo strany obchodných zástupcov, tak obchodná zástupkyňa - vedúca oddelenia X. T. prinútila obchodných zástupcov, uzatvorila so všetkými obchodnými zástupcami ďalšie zmluvy o úvere, aby sa tieto štatistiky naplnili, pričom obsah tejto zmluvy a tam uvedené podmienky boli v plnej dikcii veriteľa, teda žalobcu.

5. Žalovaná pri svojom výsluchu uviedla, že má toho času 70 rokov. U žalobcu pracovala ako obchodná zástupkyňa asi 5 rokov. Obchodní zástupcovia mali vždy nejaký obchodný plán, koľko zmlúv musia uzatvoriť. Keď sa tento plán nedodržiaval, neuzatvoril sa požadovaný počet zmlúv, tak im hlavná manažérka povedala, aby sme si zobrali úver, keďže nespĺnili požadovaný plán a že tým, že budú splácať tento úver, pomôžu aj sebe, svojim domácnostiam a naplnia týmto aj obchodný plán spoločnosti. Bolo im povedané, že pokiaľ si úvery nezoberú, tak ich budú musieť prepustiť, pretože neplnia plány. Ona si takto zobrala tri úvery. Dva úvery už predtým vysplácala. Dve zmluvy nechala uzatvoriť aj manželovi. Spoločnosť ich tlačila, že majú uzatvárať tieto zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere na financovanie predmetu kúpy od spoločnosti EduHouse, a. s. aj na rodinných príslušníkov, pretože oni sú stratoví, pokiaľ sa uzatvorí len tá jedna zmluva o úvere. Pokiaľ ide o zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere na kúpu služieb od spoločnosti EduHouse, tak im to bolo vysvetlené tak, že klientom budú dávané spoločnosťou EduHouse len také vernostné kartičky, prostredníctvom ktorých si budú môcť klienti uplatniť v obchodoch nejaké zľavy. Obchodným zástupcom bolo vyslovene zakázané, aby si pre seba takéto zmluvy uzatvárali. Ona ani manžel žiadnu kartičku nedostali ako protiplnenie od spoločnosti EduHouse. Zmluvy sa uzatvárali takým spôsobom, že bol poskytnutý riadny úver zo spoločnosti Telervis a podmienkou poskytnutia tohto úveru bolo aj uzatvorenie zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere titulom kúpnej zmluvy so spoločnosťou EduHouse. V čase, keď pracovala u žalobcu, poberala aj invalidný dôchodok vo výške 390,- Eur. Zo sprostredkovateľskej činnosti pre žalobcu dosahovala celoročný príjem okolo tých 1.400 - 1.600,- Eur.

6. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 15.10.2019 v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý v podaní doručenom súdu dňa 15.10.2019 ospravedlnil svoju neúčast' na termíne pojednávania, požiadal, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 21.11.2016, Predžalobnou upomienkou - výzvou k úhrade zo dňa 01.11.2017, Podacím hárkom EPH XXXXXXXXXX, Oznámením o zosplatnení záväzku zo dňa 26.11.2017, Podacím hárkom EPH XXXXXXXXXX, Súhrnnou informáciou o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami, pobočkami zahraničných bánk za tretí štvrtrok 2016, Amortizačnou tabuľkou pre Zmluvu č. XXXXXXXXXX, výsluchom žalovanej.

8. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

9. Strany sporu dňa 21.11.2016 uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej bezhotovostne peňažné prostriedky vo výške 1.400,- Eur. Žalovaná sa zaviazala úver vrátane úroku v celkovej výške 1.848,- Eur splatiť v 12. mesačných splátkach po 154,- Eur, pričom prvá splátka bola splatná 30. deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. V zmysle zmluvy bol úver poskytnutý za celkový úrok vo výške 32 % z istiny, t.j. 448,- Eur. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) bolo dohodnutá vo výške 70,62 %. Termín konečnej splatnosti úveru bol stanovený na deň 21.11.2017. Žalovaná v čase uzatvorenia zmluvy o úvere pracovala pre žalobcu ako obchodná zástupkyňa. Žalovaná zmluvu o úvere uzatvorila pod hrozbou žalobcu zo straty zamestnania, pretože neplnila požadované obchodné plány žalobcu. Žalovaná čerpala úver vo výške 1.400,- Eur, splátky úveru riadne a včas nesplácala, celkovo na úver uhradila sumu 1.311,- Eur. Žalobca vyzval žalovanú listom zo dňa 01.11.2017 na zaplatenie dlžných splátok do 5 dní od doručenia výzvy s upozornením na možnosť zosplatnenia úveru. Žalobca zosplatnil úver ku dňu 26.10.2017, ktorú skutočnosť oznámil žalovanej listom zo dňa 26.11.2017 a vyzval ju na zaplatenie celej dlžnej sumy úveru 747,- Eur do 5 dní od doručenia výzvy. Žalovaná dlžnú sumu úveru nezaplatila.

10. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka; spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

12. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka; ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

13. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, (v znení účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy), (ďalej len nariadenie č. 87/1995Z.z.); ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

14. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia č. 87/1995 Z.z; na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

15. Podľa ustanovenia § 39a Občianskeho zákonníka; neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sa sebe alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

16. Podľa ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka; ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

17. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka; právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

18. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal vyššie z citovaných ustanovení zákonov a vyhlášky. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca poskytol žalovanej na základe Zmluvy č. XXXXXXXXXX dňa 21.11.2016 úver vo výške 1.400,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť vrátane úroku vo výške 448,- Eur v mesačných splátkach, celkovo uhradiť sumu 1.848,- Eur. Uvedenú zmluvu posúdil súd ako zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 Občianskeho zákonníka, keďže ju žalobca uzatváral v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná mala postavenie spotrebiteľa (fyzická osoba nekonajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti) a súčasne ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Táto zmluva musí obsahovať náležitosti podľa § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch a súčasne musia byť tieto náležitosti v súlade s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa. Súd zistil, že dohodnutá RPMN (odplata za úver) vo výške 70,62 % presahuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty podľa nariadenia č. 87/1995 Z.z., ktorá predstavuje dvojnásobok priemernej RPMN naposledy zverejnenej pred uzavretím zmluvy. Priemerná RPMN naposledy zverejnená pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere pre obdobný úver (pre ostatné spotrebiteľské úvery so splatnosťou 6 - 12 mesiacov) bola 16,24 %, jej dvojnásobok predstavuje 32,48 %. RPMN 70,62 % teda viac ako dvojnásobne prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty. Výška RPMN je v predmetnej formulárovej zmluve vopred pripravená, predtlačená do zmluvy, do ktorej sa len dopisujú ostatné údaje. Aj vzhľadom na výpoveď žalovanej na pojednávaní bol súd toho názoru, že táto zmluva nebola individuálne dojednaná, žalovaná nemala možnosť ovplyvniť obsah zmluvy.

19. Súd sa stotožnil s názorom právneho zástupcu žalovanej, že žalobca sa voči žalovanej dopustil úžery v zmysle § 39a Občianskeho zákonníka. Objektívnou stránkou tejto skutkovej podstaty je plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere. Pojem „hrubý nepomer“ pri porovnaní plnení nie je vymedzený žiadnym právnym predpisom, ale je formovaný výlučne judikatúrou. Z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č.k. 3Co 151/2013 vyplýva, že „Odvolačný súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie, prípadne slabomyselnosť.

Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“ V danom prípade RPMN 70,62 % viac ako dvojnásobne prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty. Takúto odplatu súd považoval za neprimeranú, ktorá je v hrubom nepomere s poskytnutým plnením žalobcu.

20. Tieseň predstavuje mimoriadne ťaživú situáciu poškodeného, ktorá je vyvolaná určitou, hoci aj prechodnou naliehavou potrebou, ktorej uspokojenie nie je v možnostiach poškodeného (napr. splatnosť dlhu, záujem na získaní bytu na vyriešenie ťaživej rodinnej situácie a pod.). Z výpovede žalovanej vyplynulo, že táto zmluvu so žalovaným uzatvorila v dôsledku strachu o stratu zamestnania. Zmluvu musela uzavrieť preto, že ako obchodná zástupkyňa žalobcu neuzatvorila potrebný počet zmlúv s klientmi a tým nenaplnila obchodné plány žalobcu. Bolo jej pohrozené, že ak zmluvu neuzatvorí, príde o zamestnanie. Súd poukazuje na to, že žalovaná má 70 rokov, v čase uzavretia zmluvy poberala invalidný dôchodok vo výške 390,- Eur a privyrábala si ako obchodná zástupkyňa u žalobcu, kde dosahovala príjem 1.400-1600,- Eur ročne (116,- Eur - 133,- Eur) mesačne. Žalovaná by tak v dôsledku neuzavretia zmluvy utrpela vážnejšiu ujmu v podobe straty významnej časti jej príjmu, oproti ujme, ktorá jej vznikla uzavretím zmluvy (odplata 448,- Eur). Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že bola naplnená skutková podstata civilnoprávnej úžery v zmysle § 39a Občianskeho zákonníka, keď si žalobca nechal poskytnúť od žalovanej plnenie, ktoré je v hrubom nepomere s plnením poskytnutým žalovanej a zneužil pri tom tieseň žalovanej. Súd preto žalobu v časti požadovanej odplaty za úver vo výške 448,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 27.10.2017 až do zaplatenia zamietol.

21. Keďže súd dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovanou nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy, ich vzťah je potrebné vysporiadať v režime bezdôvodného obohatenia. Žalovaná obdržala od žalobcu sumu 1.400,- Eur a vrátila mu doposiaľ sumu 1.311,- Eur. Žalobca má tak titulom bezdôvodného obohatenia nárok na vrátenie sumy 89,- Eur. Súd posúdil nárok žalobcu s poukazom na vnesenú námietku premlčania zo strany právneho zástupcu žalovanej a dospel k záveru, že nie je možné žalobe vyhovieť ani v zostávajúcej časti, nakoľko je tento nárok premlčaný. Keďže Zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná, je potom nutné počítať plynutie premlčacej lehoty odo dňa čerpania úveru, t.j. od 21.11.2016, nakoľko v tomto okamihu sa žalobca dozvedel, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Dvojročná subjektívna premlčacia lehota uplynula dňom 21.11.2018, pričom žaloba bola podaná na súde dňa 11.04.2019. Keďže premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula, preto potom súd žalobu aj vo zvyšnej časti zamietol.

22. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, žalovaná mala vo veci plný úspech, preto jej potom súd priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Banská Bystrica a to písomne dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), (363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.